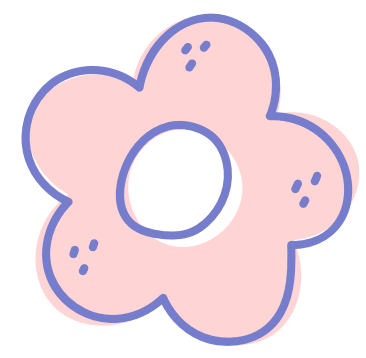
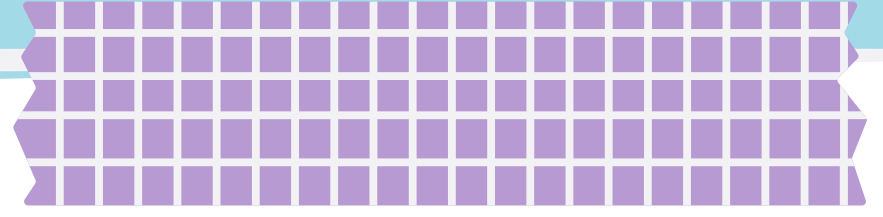

Ейдос- конспекти

WORK

Література XX століття

Анотація

Ейдос-конспект поєднує в собі опорний конспект (теоретичні знання) та ілюстрації до твору, задіюючи одночасно логічне та образне мислення.

Працюючи з ейдос-конспектами прослідковується логічний виклад термінів, учні можуть самостійно пояснити зміст кожного поняття і встановити взаємозв'язки між компонентами схеми. Цей метод можна використовувати на будь-якому етапі уроку, у тому числі для отримання зворотного зв'язку під час вивчення нового матеріалу. Ейдос-конспект з літератури має сприяти кращому запам'ятовуванню навчального матеріалу, оскільки до цього процесу підключаються зорові рецептори, які дають можливість „бачить” смислову структуру кожної частини і всього тексту в цілому.

Умовні позначки:

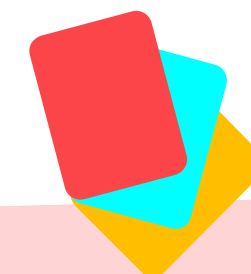
Перегляд відео

Інтерактивні вправи

Тести

Флешкартки

Рік написання :
1911

Діні забутих предків

Літературний рід: епос

Жанр: повість

Напрямок: імпресіонізм,
неоромантизм

Тема: зображення життя гуцулів у Карпатах на межі 19 – 20 ст. у гармонії з природою, традиціями і звичаями, з язичницькими й християнськими віруваннями.

Ідея: оспівування високого й красивого почуття – кохання.

Персонажі

Іван Палійчук, Марічка Гутенюк, Палагна, мольфар Юра, Арідник, Щезник, Чугайстир, нявка

Марічка та Іван -
українські Ромео і
Джульєтта

У народі –
Сонцепоклонник

Представник
імпресіонізму

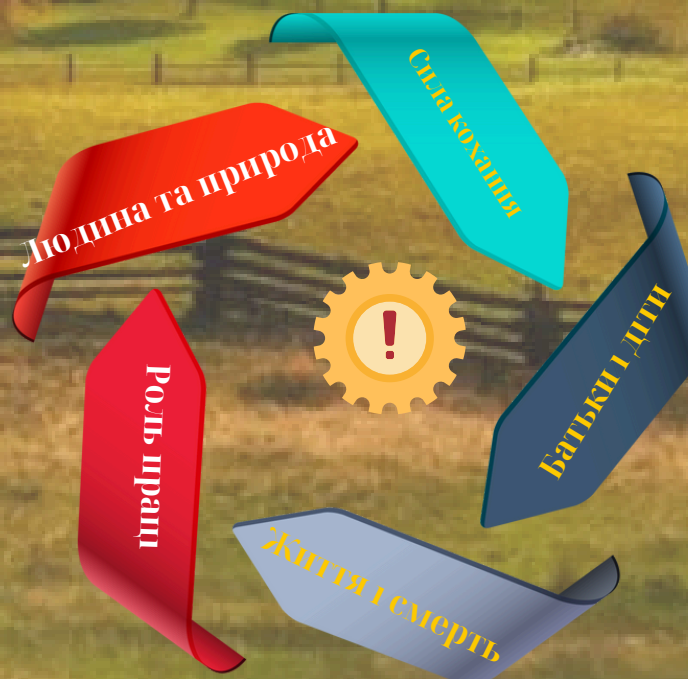

Експозиція: зображення карпатської природи — збирання гуцульських родичів на Храмове свято до церкви — бійка між родинами Гутенюків і Палійчуків на ґрунті давньої, незапам'ятної неприємності

Зав'язка: знайомство малих Івана й Марічки

Розвиток дії: зустріч малих Івана та Марічки, зародження кохання Івана та Марічки, прощання, перебування Івана на полонині — повернення Івана, смерть Марічки, яка втопилася — пошуки, зникнення на 6 років — повернення Івана та одруження на пелюбній Палагні — господарювання, «гуляння» Палагні в корчмі, Палагна стає любаскою мольфара, бійка Івана з мольфаром — Іван їде в гори, де його починає зводити нявка, яка набула вигляду Марічки — танець Чугайстра

Кульмінація: нявка повертається й заводить Івана до прірви — понівечений Іван помирає
Розв'язка: похорони Івана: сумна частина + веселощі.

INTERMEZZO

Літературний рід: епос (з ознаками драми)

Жанр “Intermezzo”: психологічна новела

НАПРЯМ (стиль): імпресіонізм.

Присвята: Кононівським полям

Тема “Intermezzo”: роль митця та
призначення мистецтва у суспільстві

Ідея “Intermezzo”: утвердження думки, що
людина щаслива лише в гармонії з природою,
а митець відіграє важливу роль у суспільстві.

Екранізація: С. Параджанов

Intermezzo з італійської означає –
перерва, або невеликий
інструментальний твір вільної
будови.

Проблематика

душевної рівноваги;

гармонії людини і природи;

митця і суспільства;

специфіки творчого процесу

повноцінного життя

Символічні образи “Intermezzo”

Моя утома — зневіра, надломленість, депресія,
розчарування.

Ниви у червні — символізують життєву енергію.
Сонце — символ вічності, космічної енергії, сили.

Три білих вівчарки: самозакохана Пава — дворянство,
Тренов — жандармерія (ключкою стало прізвисько міністра
внутрішніх справ), «дурний Оверко» — принижене і темне
селянство, якому досить дати тронки волі і воно вже не
книється ні на кого.

Зозуля (народний образ) — символ, що втілює надію і життя.

Жайворонки — символ творчого піднесення.

Залізна рука города — потяг і саме місто, що вторгається в
життя особистості.

Людське горе — становище народу.

Образ ночі — символ краси, одухотвореної Богом.

Образ білих мишків — образ понижених людей.

Сюжет новели “Intermezzo” — безфабульний: за його основу взято
не подієву інтригу, а характерну для імпресіонізму гру настроїв. В
«Intermezzo» вони проходять через три фази:

ДЕПРЕСІЯ. Ліричний герой новели — надломлений інтелектуал-митець,
який втомився від “незліченних «треба» і безкінечних «мусиш»,
прагнучи спокою й самотності, опиняється в майже повному безродді,
наодинці з природою.

СПОКІЙНО-СПОГЛЯДАЛЬНИЙ СТАН. Перебуваючи серед розкішної
природи, герой поступово звільняється від песимізму. Він гладить
руками «соболіну шерсть ячменів, шовк колосистої хвилі», милується
волошками, вдихає пахощі «білої шни гречок», і н'є «теплий зцілющий
нашій сонця», слухає пісню жайворонка.

ОБУРЕННЯ, ГНІВ, НЕТЕРПІННЯ. Зустріч із селянином-трудівником,
(кульмінація), розмова з яким викликає в митця і співчуття, і
справедливе обурення, й гнів; пробуджує нове бажання до творчості й
боротьби.

📖 Автор: Василь Стефаник

📅 Рік написання: 1900

📖 Жанр: Психологічна новела

➡ Напрямок: Експресіонізм

🌍 Тема: Трагедія еміграції, душевні муки людини, що змушена покидати рідний край

💡 Ідея: Показати драму українського селянина, який залишає батьківщину в пошуках кращого життя

життя і смерті

влади землі над людиною

еміграції

зв'язку з рідною землею

Символи

Хрест

- Пам'ять
- Доля
- Туга за рідною землею

Горб

- Життя
- Важка праця

Іван Дідух

- Символ українського народу
- Основа життя
- Родоначальник сім'ї

TEST

🌙 **Головний герой:** Іван Дідух – бідний, але працьовитий селянин, який все життя важко працював на землі

Ольга Кобилянська

Гірська львиця

Пишна троянда в саду

Назва – “Valse melancholique”

Автор – Ольга Кобилянська

Рік написання – 1897

Жанр – новела

Літературний рід – енос.

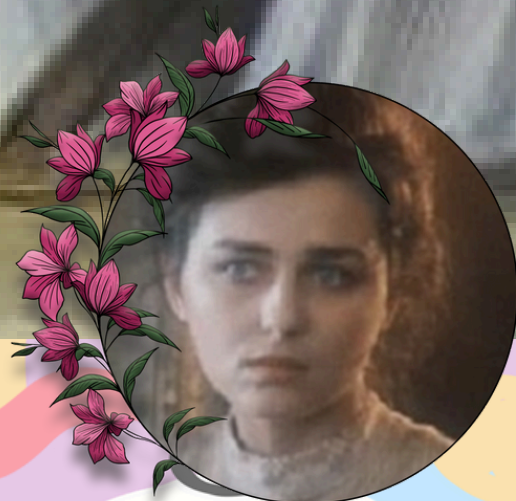
Літературний напрям: модернізм,
неоромантизм.

Тема – зображення життя жінок-
інтелектуалок, які прагнуть краси в
житті.

Ідея – мистецтво є віддзеркаленням
внутрішнього світу людини, її
свободою.

Проблематика твору

- ✓ жіноча рівноправність,
- ✓ свобода вибору,
- ✓ мистецтво і буденність,
- ✓ музика і реальність,
- ✓ пошуки щастя.

Марта- головна героїня

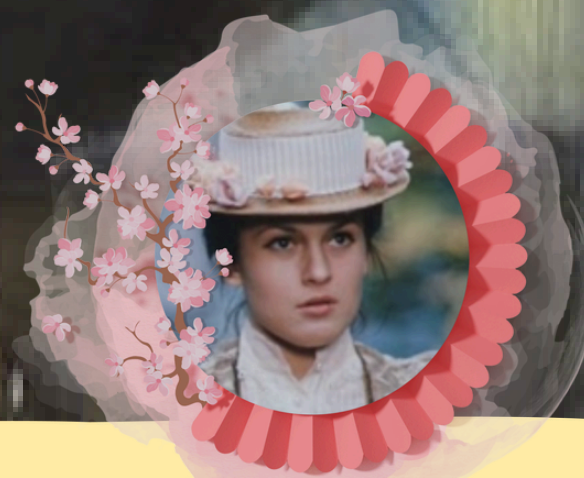
1. З юних років дружить із
Ганнусею.

2. Навчається музики та іноземних
мов.

3. Хочє стати вчителькою.

Риси характеру:

Добра, тендітна та ніжна,
працьовита, стримана, терпляча,
сентиментальна, співчутлива,
хранителька домашнього вогнища.

Ганна - головна героїня новели «Valse melancholique» Ольги Кобилянської.

1. Походила з заможної родини аристократів.
2. Проживає зі своєю подругою на зйомній квартирі.
3. Талановита художниця.

Риси характеру:

Занадто емоційна, імпульсивна,
волелюбна, цілеспрямована,
прямолинійна, товариська, турботлива
мама, феміністка

Сюжет

Експозиція — оповідь Марти про
музику, враження від неї, життя з
Ганнусею.

Зав'язка — рішення подруг взяти
третього компаньйона для спільного
проживання; поява Софії Дорошенко.

Розвиток дії — розмови подруг, їх
уподобання, навчання, проблеми; смерть
матері Софії.

Кульмінація — серцевий напад Софії, її
згасання.

Розв'язка твору — похорон Софії, від'їзд
Ганни до Італії, повернення, Мартинє
заміжжя.

Софії Дорошенко- головна
героїня.

1. Мала хвору мати.
2. Батько Софії помер.
3. Має брата
4. Займається музикою.
5. Мала рідного дядька.

Риси характеру: надзвичайно
лірична, емоційна, вразлива
натура. Тонко відчуває красу.
Прагне до гармонії в мистецтві і
людських почуттях. Не уявляє свого
життя без музики.

Найзаповітніша мрія – стати
професійною шанеткою. Щира душа в
жорсткому світі

"чи не єдиним мужчиною в українській літературі"
І. Франко

Леся Українка
(Лариса Косач)
Дочка Прометея

Рік написання – 1911

Літературний рід: драма.

Жанр: драма-феєрія (твір, у якому реальне поєднано з фантастичним, є казкові персонажі).

Художній напрям: модернізм; неоромантизм.

Місце подій: ліс на Волині.

Тема "Лісова пісня": зображення світу людини й світу природи в їх гармонійних і суперечливих взаєминах.

Ідея "Лісова пісня": оспівування краси людських взаємин, пориву до щастя, незбагненої сили великого кохання.

Головний конфлікт "Лісової пісні": зіткнення духовно-піднесеного й матеріально-приземленого

Мавка – це символ кохання і вічно молоді весни. Все прекрасне в неї асоціюється з чудовою музикою, яку почула від Лукаша. Вона прагне не лише пристрасті, а й духовної спорідненості і любові на все життя. Глибоке і самовіддане кохання до Лукаша – найкращий цвіт її душі.

Проблематика
проблема добра і зла людини і мистецтва.
проблема самозради
проблема кохання, краси людських взаємин
сутності щастя.

«Ну, як таки, щоб воля – та пропала? Се так колись і втер пропадає?»

«Ні! я жива! Я буду вічно жити! Я в серці маю те, що не вмирає.»

Головні персонажі:

- волинські селяни:
- молодий хлопець Лукаш,
- його дядько Лев,
- мати Лукаша,
- молодиця Килина.

Головні персонажі:

- лісове царство:
- Мавка,
- Лісовик,
- Водяник,
- Перелесник,
- Русалка;

Сюжет

Драма складається з прологу й трьох дій, співвіднесених з різними порами року (весна, літо, осінь)

Зав'язка: Мавка прокидається від зимового сну, коли чує як грає на сопілці сільський парубок Лукаш.

Розвиток дії: молодиця Килина в усьому протистоїть Мавці — уособленню любові й краси. Коли Лукаш зраджує кохану і сватається до Килини, Мавка втрачає бажання жити й добровільно погоджується покинути цей світ.

Кульмінація: Мавка провалюється в підземелля «Того, що в скалі сидить». Відбувається найбільша боротьба пристрастей. Тут Лукаш стає звіром і знову людиною, Килина заклала Мавку в вербу. Розпочена Килина хоче зрубати Вербу-Мавку, але Перелесник (дух вогню) запалив Вербу, а з нею згоряє все господарство. **Розв'язка:** Лукаш замерзає, Килина з дітьми йде в село, Мавка перетворюється на вербу. Завершується твір прекрасним монологом Мавки. Звучить останній монолог Мавки.

TEST

Рік написання: 1924

Літературний рід: епос

За жанром: це новела (точніше – соціально-психологічна новела з філософським елементом)

Напрямок: імпресіонізм

Течія: «романтика вітаїзму» (експресіонізм із яскраво вираженим імпресіоністичним елементом).

Тема: протистояння добра і зла в душі героя, його роздвоєність.

Ідея: вимріяне майбутнє не може наблизити людина з роздвоєним «я», цною злочину його не побудувати.

Головна ідея: засудження революційного фанатизму.

Провідний мотив: «вічне протистояння добра і зла, божого й сатанинського», «материнська любов», «обов'язок і свобода вибору», «я чекіст, але я й людина», «жертвність», «роздвоєність (розтрощеність) людської натури».

Місце подій: будинок розстріляного п'ляхтича.

Час подій: 20-ті рр. XX ст.

Присвята. Психологічна новела «Я (Романтика)» М. Хвильового присвячена «Цвітові яблуні» М. Кцюбинського.

Герої

Мати є прообразом Надзвичайної Марії
Доктор Тагабат – «Жорстока людина з холодним розумом і з каменем замість серця, п'янничка і лоджер з інтелігентною зовнішністю»

Андрюша – чекіст мимоволі, людина з нормальною психікою і чутливим серцем, який серед звірів сам фактично стає звіром.

Дегенерат – «Вірний пес революції...» вартовий з черепом дегенерата й душею «палача з гільйотини». „Низький лоб, чорна коза розкуйовдженого волосся й пригаснутий ніс”

*Микола Хвильовий
- український прозаїк,
поет, публіцист, один
з основоположників
революційної
української прози.*

Я (Романтика) – це символ роздвоєності людської душі, матеревбивства, фанатика, боговбивства; Доктор Тагабат + Дегенерат + Андрюша (символи різних сторін людської натури); загріна комуна (символ ідеального, справедливого суспільства); Марія мати “Я (Романтика)” є символом материнської (божественної) любові, богоматері, жертвності; черниці (символ Христа); Я, Ігрек, Зет (символи безликості людини); полин (символ вічності); м'ята (символ забуття).

Головний герой «Я». Внутрішній світ “Я”- героя між фанатизмом і людяністю “Я(Романтика)”. Герой твору «Я (Романтика)» М. Хвильового вважає себе не тільки чекістом, але й **ЛЮДИНОЮ** («Я — чекіст, але я і людина»).

Микола Фітільов

TEST

Гуманізм та фанатизм

збереження
індивідуальності

Вибір цінностей

Добро і зло

- о **пролог** – образ революційних подій, почуття «Я» до матері та матері до нього (пролог)
- о **експозиція** – палац на горі, де засідає чека-трибунал, члени трибуналу
- о **зав'язка** – міркування «Я» про минуле й теперішнє, про себе як про чекіста й водночас людину
- о **розвиток дії** – низка смертних вироків (крамар ікс, теософи ігрек і зет (мужчина і жінка), версальці)
- о **кульмінація** — з-поміж черниць, яких привели до «чорного трибуналу», «Я» впізнає свою матір, але виносить присуд: «Розстрілять»
- о **розв'язка** – «Я» розстрілює матір

«Там, в далекій безвісті невідомо горіли тихі озера загірної комуни». Цими сумними словами закінчується трагічна новела — драма роздвоєності людської особистості, примушуючи замислитися над високістю матері, яку вбиває блудний син. А Україна, котра породила революціонера, якого морально знівечила абстрактна ідея, прощає йому цей смертний гріх.

Новела Миколи Хвильового «Я (Романтика)» стала своєрідним викриттям жорстокості та несправедливості нової системи. Намагання вбити в собі людину, убити добро в ім'я фанатизму, приводить до переродження в дегенерата.

Разом зі своїми героями письменник шукав вихід із лабіринтів історії, помилявся й пророкував, свято вірив і люто ненавидів, і нарешті, не витримав дуалізму сучасної йому доби. Пролунав постріл...

Підмогильний Валер'ян
(1901 – 1937)

Він був одним, може єдиним
справді великим українським
прозаїком, не в тому сенсі,
що не писав віршів,
а тому сенсі,
що його проза була справді прозою.

Юрій Шерех

Рік написання: 1927

Літературний рід: епос

Напрямок – модернізм

Течія – екзистенціалізм.

Жанр: урбаністичний роман.

Різнovid – урбаністичний, соціально-психологічний, інтелектуальний роман (роман ідей).

«Місто» вважається першим в українській літературі урбаністичним романом, бо він детально показує проблеми міського життя.

Тема: розповідь про підкорення міста колишнім селянином.

Психологічна трансформація вихідця з села в умовах міста, народження письменника

Ідея: розкриття характеру людини, яка підкорює місто.

Ідея твору виражена в рядках: «Вийти в люди», опанувати недсяжну колісь науку, набути певний фах і створити повні загопи свідомої державотворчої української інтелігенції; завоювати і зробити своїм зрусифіковане українське місто»

Провідний мотив – утвердження думки про суперечливість натури людини-творця, завойовника міста.

Місце та час подій: Київ, 1920-ті роки (часи політики «українізації»)

МІСТО

Степан Радченко

Етапи життя

6 ешграфів

Проблематика

- ✓ Проблема міста і села;
✓ реалізація людини у житті, у суспільстві, у роботі, у творчості, стосунки з людьми;
- ✓ підкорення людиною міста;
✓ кохання; кар'єра;
✓ добро і зло;
✓ багатство і бідність

TEST

Сюжетні елементи:

Експозиція: Степан Радченко приїздить на навчання до Києва, знайомиться з містом.

Зав'язка: Життя Радченка у Гнідих.

Кульмінація: Смерть Зоськи

Розв'язка : Зустріч з Ритою

Герої твору

Степан Радченко
(головний герой)

Надійка (дівчина із села)	Тамара Василівна (Мусінька, його коханка)	Зоська (міська дівчина, кохана Степана)	Рита (балерина)
Ганнуся та Нюся (товаришки Надії)	Максим (син Тамари Василівни та крамаря)	Левко (студент) Вигорський (поет) Михайло Світозаров (критик)	
Борис (студент, чоловік Надіїки)	Лука Гнідий (чоловік Мусіньки)		

Дві частини по 14 розділів.

Дві сюжетні лінії:

- 1) становлення Степана Радченка як письменника;
- 2) стосунки парубка із жінками.

Юрій Яновський

МАЙСТЕР КОРАБЛЯ

“Майстер корабля” проблематика:

- протиставлення молодості і старості;
- молодість як час для творчості;
- мистецтво як спосіб самовираження;
 - розуміння мистецтва;
 - кохання і його перешкоди;
 - любовний трикутник;
 - дружба і довіра;
 - дружба і суперництво;
 - повага до людини;
 - любов до світу, природи.

Композиція твору “Майстер корабля”: 19 розділів, 4 епіграфи, обрамлення 19 розділів з оповіддю про молодість, численними поверненнями в сучасність оповідача, вставними листами від Тайях (розповідь про молодість) і снів оповідача Генрі і Майка (сучасність).

Експозиція – розповідь оповідача про себе і мету початку своєї розмови.

Зав’язка – приїзд молодого редактора на кінофабрику, знайомство з балериною Тайях, врятування Богдана.

Розвиток дії – підготовка до зйомок нового фільма Сева, історії, які ляжуть в його основу, розповідь про будні на кінофабриці, розгортання стосунків між редактором, Севом і Тайях.

Кульмінація – напад на редактора і Богдана, закінчення будівництва корабля.

Розв’язка – спільна перемога Сева і редактора над нападниками, вибір Тайях, прочитання батькових мемуарів синами.

Роки написання: 1927-1928. (роман був написаний за 7 місяців).

Роман “Майстер корабля” написано на основі матеріалу, зібраного за період роботи на Одеській кіностудії

Жанр: роман автобіографічний.

Напрямок: модернізм (елементи детективного, пригодницько-авантюрного жанру; юнізація; романтика настрою; новітні образи моря, міста (маринистичний колорит); екзотичність (місця, імена), пейзаж)

Течія: неоромантизм

Літературний рід: епос.

Тема: Спомини літнього чоловіка своєї молодості, початку роботи в кіномистецтві, першого знакового кохання і дружби.

Ідея: Возвеличення молодості і творчості як дві невід’ємні частини людського життя.

Головна думка: «У мене одна наречена, наречена з коліски, про яку я думав, мабуть, і тоді, коли не вмів ще говорити. Наречена, що для неї жив ціле життя, їй присвятив сталеву шпату й за неї підставляв під меч важкий щит... Культура нації — звуть її». Мистецтво окрило людину, саме у творчості вона здобуває безсмертя.

Місце подій: Одеса

Символи-образи твору “Майстер корабля”:

корабель – образ держави
майстер корабля – “веселі народ”, який творить свою республіку.
місто – символізує берег, до якого прагнуть літературні герої.
робота над будівництвом вітрильника – поривання людини до гармонії із собою, світом;

стародавні креслення для справжнього корабля – програма духовного відродження українців для власного шляху розвитку

“Майстер корабля” головні герої:

У романі розповідь ведеться від (першої особи) сьмдесятирічного кіномайстра. Головними персонажами є: Оповідач То-Ма-Кі (в молодості редактор). То-Ма-Кі означає Товариш Майстер Кіно
Генрі, письменник
Майк, пілот – його сніп.
Сев – художник, кращий друг редактора. Його прототипом був Олександр Довженко.

Богдан – моряк, врятований Севом і редактором. Він розказує історію про своє перебування в румунського рибалки, бунт на кораблі та порятунок із затонулого човна.

Прототип героя – Григорій Гричер
Тайях – балерина, в яку закохався редактор і Сев. Нині листи своїм друзям з Генуї, Милана та Берліна. Прототип героїні – Іта Пензо.

Директор кінофабрики;
Професор – художник, консультант з постановки зйомки.
Прототип героя – Василь Кричевський.

Збірка: «Мисливські усмішки».

Присвята: «Максиму Рильському».

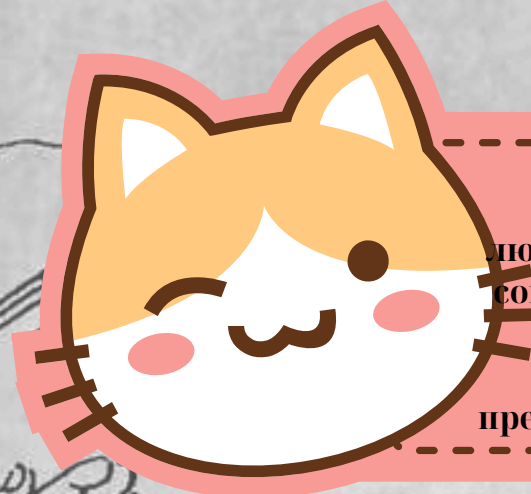
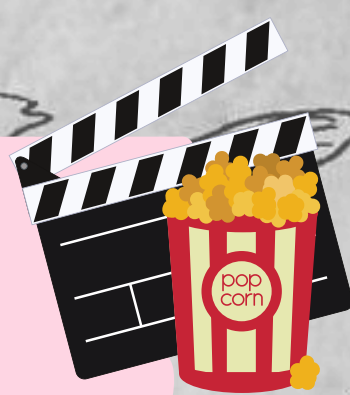
Літературний рід: епос

Жанр “Сом”: усмішка

Тема “Сом” Остап Вишня: гумористична розповідь про сома, що жив у річці Оскіл і міг з’їсти гусака, гімалайського ведмеда і навіть парового катера.
Головна ідея “Сом” Остап Вишня: виховання любові до природи.

Час: царські часи — радянські часи (20-ті роки XX ст.)

Місце подій: заплава річки Оскіл за славним містом Енськом на Харківщині.

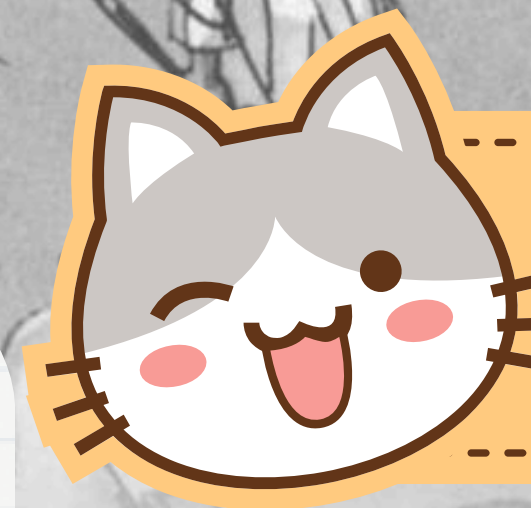

Образи

подій: оповідач; дід Панько (розповідає про пригоди сома, що живе в річці Оскіл); пан; Христя; рибалка; письменник Сабанєєв;
природі: річка, сом, гуси, собака Джой;
предметів і явищ: човен, катер, риболовля, розповідь.

“Моя автобіографія” «СОМ»

Композиція: 4 частини.

1 частина – читача запрошують побувати на річці Оскіл і насолодитися мальовничими краєвидами.

2 частина – дід Панас застерігає туристів бути обережними біля ковбас, в якій живе сом, який зів панського собаку

3 частина – «заядлого й справедливого рибалки» про те, як сом тягав за собою моторного човна.

4 частина – розповідь героя-оповідача про те, як живляться сомні і як їх ловити.

Моя зброя – сміх!

Остап
Вишня
(Павло Губенко)
“Король
українського
тиражу”

Літературний рід: епос

Жанр “Моя автобіографія”: гумореска (усмішка)

Тема “Моя автобіографія” Остап Вишня: розповідь про батьків, навчання й формування світогляду письменника.

Ідея “Моя автобіографія” Остап Вишня: висвітлити фактори, які впливають на формування митця, у гумористичній формі.

Головні герої: Павло – герой-оповідач (образ самого автора), його батько та мати, баба, бариня, вчитель Іван Максимович.

Рік написання – 1929

Літературний рід твору: драма

За жанром : сатирична комедія

Літературний напрям: модернізм (розстріляне відродження).

Тема : зображення мщанства й українзації в Україні у 20-і роки ХХ ст

Ідея : викриття суспільних антиукраїнських явищ, засудження мщанства, національної упередженості й зверхності(великодержавного шовінізму).

Головна думка – «метаморфози (трансформації) людини»; ім'я як носій сутності й пам'яті роду й людини», «українзація»; «первенство»; «шовінізм».

Місце та час подій: 1920-ті рр. місто Харків, район Холодної Гори.

Мина Мазайло — харківський службовець середніх літ. Він хоче змінити своє українське прізвище на російське, бо не вірить у результативність українзації. Він уособлює уявлення про українську меншовартість. У кінці твору, після зміни прізвища, він дізнається, що звільнений з посади “за регулярний опір українзації”.

Лина (Килина) Мазайло — його дружина.

Рина (Мокрина) Мазайло — їхня дочка.

Мокій — їхній син. Він свідомий українець, який чинить опір шовіністам. Мокій щиро захоплюється не тільки рідною мовою, а й творчістю П. Тичини й О. Довженка. Омріяне прізвище “Мазайло-Квач” звучить для нього як музика. Уля — подруга Рини. Вона закохалася в Мокія, сприйняла його погляди щодо українзації.

Тьотя Мотя — сестра Лини з Курська. Вона є найяскравішим представником мщанства, вульгарності та обивательської обмеженості. Жінка – носій великодержавних шовіністичних традицій. Мотрона Розторгусва приїхала до Харкова з Курська, щоб урятувати Мокія від українзації.

Тарас Мазайло — дядько Мيني з Києва. Це прихильник старовини, козаччини. Для нього головне, аби залишився корінь “маз” як показник його роду. Баронова-Козина — вчителька «правильних проізношень» російської мови. Вона уособлює стару, дореволюційну інтелігенцію.

Тертика, Аренський Губа — комсомольці, друзі Мокія

1. Експозиція — знайомство з сім'єю Мيني Мазайло.
2. Зав'язка — 2 перші дії: Мина повертається з загсу після подання заяви на зміну прізвища; приїжджають тьотя Мотя і дядько Тарас.
3. Розвиток дії — Мина бере лекції, дії Улі і Рини, прихід комсомольців, друзів Мокія.
4. Кульмінація — публікація в газеті рішення про зміну прізвища.
5. Розв'язка — Мина Мазайло дізнається з газети про своє звільнення через... опір українзації. Для героя вона трагічна.